

413.

Konwencja o pomocy lekarskiej,

**zawarta między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Serbów, Kroatów i Słoweńców
dnia 9 maja 1923 roku.**

(Zatwierdzona uchwałą Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 roku).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MY

STANISŁAW WOJCIECHOWSKI

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dziewiątego maja tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku podpisana została w Belgradzie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Serbów, Kroatów i Słoweńców Konwencja o pomocy lekarskiej, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

Przekład.

Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Serbów, Kroatów i Słoweńców o pomocy lekarskiej.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej a Rząd Królestwa Serbów, Kroatów i Słoweńców, dążąc do ustanowienia wzajemności w sprawie opieki lekarskiej nad przynależnymi jednego z dwóch Państw, przebywającymi w drugim, postanowiły zawrzeć Konwencję. W tym celu wyznaczyły jako swoich pełnomocników:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

J. E. P. Zdzisława Okeckiego, Posła Nadzwyczajnego, Ministra Pełnomocnego w Belgradzie, Jego Królewska Mość Król Serbów, Kroatów i Słoweńców:

PP. Milana Jewremovitcha i Dobriwoje Popowitcha, szefów sekcji w Ministerstwie Hygieny publicznej,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za wystawione w dobrej i należytej formie, zgodzili się na to, co następuje:

Art. 1.

Każda z dwóch Stron układających się zobowiązuje się mieć staranie, ażeby ubodzy obywatele Strony drugiej, którzy z powodu choroby fizycznej lub umysłowej potrzebują pomocy i opieki lekarskiej, byli na jej obszarze traktowani tak samo, jak własni ubodzy obywatele, dopóki nie nastąpi ich repara-cja bez narażenia na niebezpieczeństwo ich zdrowia lub zdrowia innych osób.

Art. 2.

Zwrot kosztów, wynikający z udzielenia tej pomocy i opieki, jakoteż z powodu pogrzebów osób

AU NOM DE LA REPUBLIQUE POLONAISE

NOUS

STANISŁAW WOJCIECHOWSKI

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE POLONAISE

à tous ceux, qui ces présentes Lettres verront Salut:

Une Convention au sujet de l'assistance médicale ayant été signée à Beograd le neuf mai mil neuf cent vingt trois entre le Gouvernement de la République Polonaise et le Gouvernement du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, Convention, dont la teneur suit:

Convention entre la République Polonaise et le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes au sujet de l'assistance médicale.

Le Gouvernement de la République Polonaise et le Gouvernement du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes désirant établir la réciprocité de l'assistance médicale en ce qui concerne les ressortissants de l'un des deux Etats résidant dans l'autre, ont résolu de conclure une Convention. A cet effet on nommé Leurs plénipotentiaires respectifs:

Le Président de la République Polonaise:

S. E. M. Zdzisław Okecki, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Beograd,

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

MM. Milan Jevremovitch et Dobriwoje Popovitch, chefs de section au Ministère de l'Hygiène Publique,

lesquels après avoir échangé leurs Pleins Pouvoirs trouvés en bonne et due forme ont convenus de ce qui suit:

Art. 1.

Chacune des deux Parties Contractantes s'engage à pourvoir à ce que les ressortissants indigents de l'autre Partie qui, par suite de maladies physiques ou mentales ont besoin de secours et de soins médicaux, soient traités sur son territoire à l'égal de ses propres ressortissants indigents jusqu'à ce que leur rapatriement puisse s'effectuer, et cela sans danger pour leur santé ou celle d'autres personnes.

Art. 2.

Le remboursement des frais résultant de ces secours et de ces soins, ainsi que de l'inhumation

zmarłych, którym okazana była pomoc, nie może być żądany ani z kas państwowych i kas gminnych, lub z innych kas publicznych tego Państwa, do którego wspomniane osoby z tytułu swej narodowości należą.

Art. 3.

W wypadku, jeżeli wspomagana osoba sama lub inne osoby, zobowiązane w zastępstwie jej na mocy istniejących przepisów ustawowych, są w stanie pokryć odnośne koszty, Państwo, które wspomagało, zachowuje prawo regresu do tych osób o zwrot kosztów.

W tym celu każda ze Stron układających się zobowiązuje się udzielić drugiej Stronie na żądanie zwrócone w drodze dyplomatycznej, dopuszczalnej według ustaw wewnętrznych danego Państwa pomocy, ażeby te koszty, obliczone na podstawie zwykłych taks obowiązujących, były zwrócone osobom uprawnionym.

Art. 4.

Zasady wymienione w art. 2 i 3 i dotyczące zwrotu kosztów leczenia stosują się i do kosztów wynikłych z tegoż tytułu od 1-go listopada 1918 roku.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne wymienione w Warszawie w czasie możliwie najkrótszym.

Uzyska moc obowiązującą w trzy tygodnie po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i będzie odnawiana z roku na rok przez milczące przedłużenie z zastrzeżeniem możliwości wypowiedzenia jej przez jedną z układających się Stron na rok zgóry.

Na dowód czego pełnomocnicy właściwi podpisali niniejszą Konwencję i przyłożyli swoje pieczęcie.

Sporządzono w Belgradzie dziewiątego maja, tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku w języku francuskim w dwu uzgodnionych oryginałach.

Milan Jewremovitch m. p.

Dobrivoj Popovitch m. p.

Zdzisław Okęcki m. p.

PROTOKÓŁ WYMIANY.

Po zebraniu się niżej podpisanych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w Warszawie dla dokonania wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Jego Ekscelencji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Królewskiej Mości Króla Serbów, Kroatów i Słoweńców w sprawie Konwencji o pomocy lekarskiej pomiędzy Polską i Królestwem Serbów, Kroatów i Słoweńców, podpisanej w Belgradzie dn. 9 maja 1923 r. dokumenty powyższe zostały okazane, a po zbadaniu i uznaniu ich za dobre i należyte co do formy, wymiany ich dokonano.

W chwili wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, niżej podpisani pełnomocnicy oświadczają, że do powyższej Konwencji zostały dołączone protokół i deklaracja sporządzone w Belgradzie dn. 9 maja 1923 r. o następującej treści:

des personnes secourues décédées, ne peut être réclamé aux Caisses d'Etat ou des Communes, ou aux autres Caisses publiques de l'Etat auquel ces personnes appartiennent en vertu de leur nationalité.

Art. 3.

Dans le cas où la personne secourue elle-même ou d'autres personnes obligées en son lieu et place, en vertu des prescriptions légales en vigueur sont en état de supporter les frais en question en réclamer le remboursement par l'Etat ayant administré les secours et soins demeure réserve.

A cet effet, chacune des deux Parties Contractantes s'engage sur une demande faite par la voie diplomatique à prêter à l'autre Partie l'appui admissible suivant sa législation intérieure afin que les frais comptés selon les taxes normales en vigueur soient remboursés aux ayants droit.

Art. 4.

Les principes énoncés dans les art. 2 et 3 concernant le remboursement des frais de traitement s'appliqueront aux frais occasionnés de ce chef depuis le 1-er novembre 1918.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Warszawa, aussitôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur trois semaines après l'échange des instruments de ratification et sera renouvelée d'année en année par tacite reconduction sous réserve d'être dénoncée par une des Parties Contractantes une année d'avance.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Beograd le neuf mai mil neuf cents vingt trois en français en deux originaux conformes.

Milan Jewremovitch m. p.

Dobrivoj Popovitch m. p.

Zdzisław Okęcki m. p.

PROCÈS—VERBAL D'ÉCHANGE.

Les soussignés s'étant réunis au Ministère des Affaires Etrangères à Varsovie pour procéder à l'échange des ratifications de Son Excellence le Président de la République Polonaise et de Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes sur la Convention au sujet de l'assistance médicale entre la Pologne et le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, signée à Béograd le 9 Mai 1923, les instruments ont été produits et ayant été après examen trouvés en bonne et due forme, l'échange en a été opéré.

Au moment d'échanger les instruments de ratifications les plénipotentiaires soussignés déclarent qu'à la Convention sus-mentionnée ont été annexés le protocole et la déclaration faits à Béograd le 9 Mai 1923, de la teneur suivante:

PROTOKÓŁ.

W chwili podpisywania Konwencji o pomocy lekarskiej z dnia dzisiejszego pełnomocnicy obu układających się Stron, oświadczyli co następuje:

Obie Układające się Strony stwierdzają, że powyższa Konwencja nie wyczerpała całokształtu kwestji pomocy i opieki społecznej należnych obywatelom jednego z obu Państw, którzy przebywają na terytorjum drugiego. Kwestja ta zostaje zastrzeżona, jako przedmiot późniejszej Konwencji, którą byłoby wskazane zawrzeć jaknajprędzej.

Belgrad, dn. 9 maja 1923 r.

(—) Okęcki (—) Dr. M. Jevremovitch
(—) Leon Babiński (—) Dr. Dobrivoy Popovitch

DEKLARACJA.

Niżej podpisani reprezentujący Rzeczpospolitą Polską i Królestwo Serbów, Kroatów i Słoweńców podczas rokowań w sprawie zawarcia Konwencji, dotyczącej pomocy lekarskiej, zgodziwszy się co do brzmienia powyższej Konwencji, po podpisaniu jej, ustalili, iż byłoby dla obu Stron rzeczą wielce pożyteczną zrezygnować ostatecznie ze swych wzajemnych żądań o zwrot kosztów leczenia ubogich chorych, które odnoszą się do okresu, poprzedzającego dzień 1 listopada 1918 r. W tym celu niżej podpisani przedstawiciele postanawiają wspólnie, iż poczynią niezwłocznie kroki u swych odnośnych Rządów, aby wymiana not pomiędzy obu Stronami mogła potwierdzić przedstawiony tu punkt widzenia, na który zgodzili się.

Belgrad, dn. 9 maja 1923 r.

(—) Okęcki (—) Dr. M. P. Jevremovitch
(—) Leon Babiński (—) Dr. Dobrivoy Popovitch

Na dowód czego, niżej podpisani należycie do tego upoważnieni sporządzili niniejszy protokół i przyłożyli doń swoje pieczęcie.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach dnia 5 kwietnia 1924 r.

(—) Maurycy Zamoyski (—) J. Simitsch

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie, dn. 20 lutego 1924 r.

S. Wojciechowski

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:
Wł. Grabski
Minister Spraw Zagranicznych:
Maurycy Zamoyski

PROTOCOLE.

Au moment de signer la Convention sur l'assistance médicale en date de ce jour, les plénipotentiaires des deux Parties Contractantes ont d'un commun accord déclaré ce qui suit:

Les deux Parties Contractantes constatent que la Convention précitée n'a pas épuisé l'ensemble du problème de l'assistance et la prévoyance sociale, dues aux ressortissants d'un des deux Etats résidant sur le territoire de l'autre. Ce problème reste réservé à une convention ultérieure qu'il serait utile de conclure le plus tôt possible.

Béograd, le 9 Mai 1923.

(—) Okęcki (—) Dr. M. P. Jevremovitch
(—) Leon Babiński (—) Dr. Dobrivoy Popovitch

DECLARATION.

Les soussignés représentant respectivement la République Polonaise et le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes dans les négociations au sujet de la conclusion d'une Convention concernant l'assistance médicale ont, après être tombés d'accord sur les termes de la Convention précitée et l'avoir signée, établi qu'il serait d'une grande utilité pour les deux Etats et renoncer définitivement à la réclamation réciproque des frais de traitement des malades indigents se rapportant à la période de temps antérieure au 1 novembre 1918.

A cet effet les représentants soussignés conviennent qu'ils feront sans tarder des démarches auprès de leur Gouvernements respectifs afin que l'échange de notes entre les deux Parties puisse confirmer le point de vue présenté ci-dessus et sur lequel ils sont tombés d'accord.

Béograd, le 9 Mai 1923.

(—) Okęcki (—) Dr. M. P. Jevremovitch
(—) Leon Babiński (—) Dr. Dobrivoy Popovitch

En Foi de Quoi les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont dressé le présent procès verbal et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Varsovie, en double exemplaire, le 5 Avril 1924.

(—) Maurycy Zamoyski (—) Simitsch

Après avoir vu et examiné la dite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions, qui y sont contenues, déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En foi de auoi, Nous avons donné les présentes revêtues du Sceau de la République Polonaise,

À Varsovie, le 20 Février 1924.

S. Wojciechowski

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:
Wł. Grabski
Le Ministre des Affaires Étrangères:
Maurycy Zamoyski